

Anneli Mahlamäki tulkitsee herkästi nuoren kuin vanhankin Annikki Leivon roolin. Lasse Laitinen esittää paitsi mediaopiskelija Latea, myös Leivon rakastuvaa ja sittemmin elämässään katkeroituvaa kaivosmies Juhani Virtasta.

Kaivoksen kainalossa hioutui teatterihelmi

Päivi Pynnönen

Outokummun teatterin tämän kesän näytelmää Kaivoksen kainalossa on esitetty teatteri Kiisussa vasta muutamana kerran, mutta jo kenraaliharjoituksessa kävi selväksi, että taas on syttynyt yksi tähti outokumpulaisen teatterin taivaalle.

Esiko-Pekka Tiitisen käsikirjoittama ja Inkeri Tiitisen ohjaama esitys ei ole perinteistä kesäteatteria. Senkin aineksia siinä on, mutta maltilla ripautettuina. Hallitsevana lajina on, hiukan katsojankin tulkinnasta riippuen, toivonsekainen draama tai draamansekainen toivo; luottamus siihen, että aurinko saattaa sittenkin nousta.

-Hyvin herkkä kuvaus, myös esityksen valoista huolehtiva ohjaaja luonnehtii.

Hänelle itselleen tärkeäksi teemaksi on noussut lähtemisen ja jäämisen problematiikka, se, mikä niihin johtaa.

-Tämä on rakkaustarina ja yleensä rakkaus on sellainen, joka vie lähtemiseen ja paluuseen.

Tanssinopiskelijan ja lavatähden Outokummut

Näytelmä kuljettaa useampaa tarinaa sujuvan samanaikaisesti. Tarinat eivät sotkeudu, katsoja pysyy mukana. Keskeisen kertoja on Tampereelta Outokumpuun tanssia opiskelemaan saapuva nuori tyttö, Sanna Kärkkäisen esittämä Elina.

-Hän on kaupungin tätä päivää. Mennyttä edustaa nainen, joka on muuttanut Outokumpuun 60-luvulla, Inkeri Tiitinen kertoo.

Näytelmässä naisten tiet kohtavat ja heistä tulee tavallaan osa sa-

maa ketjua. Vanhana naisena Anneli Mahlamäki, jolla kuten muutamalla muullakin, on näytelmässä useampi rooli.

Niittyahdessa teatteria ja samalla tanssia opiskellut Sanna Kärkkäinen on roolissaan vakuuttava. Todistetuksi tuli, että hän kuten Outokummun ammattiopiston tanssinlinjalta valmistunut, koreografian laatinut ja työtöntä Papaksi kutsuttua nuorehkoa outokumpulaista esittävä Tomi Laurikainen osaavat tanssimisen lisäksi myös laulaa.

Mutta niin osaa Anneli Mahlamäkikin; hänen roolihahmonsansa Annikki Leivo oli nuoruudessaan kysytty lavatähti ja osansa pienimpiä eleitä myöten herkästi näyttelevästä Mahlamäestä sukeutuu sellainen tuokiossa.

Seitsemän muuntuu vieläkin useammaksi

Kaivoksen kainalossa on seitsemän hengen yhteistyön tulos. Tiitisten mukana ovat myös mediaopiskelija Pirkka ja työväenyhdistyksen puheenjohtajaa esittävä Ilmari, jonka vastuulla on musiikkikin sekä Nikolai, joka on huolehtinut grafiikasta, ilmoittelusta ja esitteistä.

Isä-Tiitinen myös nähdään näytämällä, tuuraavana tanssinopettajana ja välillä yhdistysiltamien härikkönä. Lasse Laitinen on välillä toivosta luopuva kaivosmies Juhani Virtanen, välillä intoa puhkava mediaopiskelija Late.

Itse on tehty niin paljon kuin on voitu, maskeerauksesta lattianpe-suun ja tuotantoon.

-Kaikkien kädenjälki näkyy. On ollut kivaa, näytelmä on hitsannut meitä yhteen, Inkeri Tiitinen kiit-

tää. Se, että tätä on tehty kaikkien yhteisvoimin, on ollut koskettava kokemus.

Ryhmä on joutanut tarvittavilla tavoilla; välillä on voitu harjoitella vieläkin vähemmällä väellä, välillä muokata käsikirjoitusta tekijöiden ja esityksen tarvitsemalla tavalla.

Rakastetaan ihmistä ja monenkirjavaa elämää

Esiko-Pekka Tiitisenkään ei tarvitse paljon miettiä, kun hän kertoo mitä lähti käsikirjoituksessa hakemaan. Alkuajatus oli saada aikaan voimakkaiden tunteiden näytelmä.

Sellainen myös tuli, vaikkakaan ei ihan niin kuin pitkän kehittämissä prosessin alussa kaavailtiin: usean ohjaajan tuotoksena.

-Tämä kaivosmiljöö on karhean lempeä, tavallaan sen pimeys ja jylhyys ovat kuin ihmisen tunneskaala. Tämä on rakkaustarina; yksilöt rakastuvat toisiinsa ja samalla tässä rakastetaan monenkirjavaa elämää.

Tiitinen tykkäsi tehdä tätä näytelmää.

-Oli hieno tehdä ja nähdä, miten asiat loksahdivat kohdalleen. Kaikki ovat antaneet hirveän paljon lopputulokseen.

Anneli Mahlamäki on viihtynyt hyvin ja antaa siitä ison kiitoksen kumppaneilleen.

-On ollut hirmu kiva tehdä tätä teidän kanssanne ja tulla hyvähenkiseen ilmapiiriin. On ollut vapaus sanoa ideoita ja kehitellä niitä. Se on ollut turvallista eikä mitenkään itsestään selvää.